

besvaret den Bemærkning, den ærede Landsthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) kom med, at de Overordnede betragtede Embedsmændene mere som deres end som Statens. Det tror jeg ikke, at han har nogen Ret til at sige; men ganske vist er man nødsaget til at stille Fordringer til Folk, der ere Embedsmænd, saalænge man skal bære Ansvar for dem; thi naar der er flet Noget, som ikke skulde være flet, angriber man ikke dem, der umiddelbart ere Skyld deri, men dem, der staa i Spidsen, og som følge deraf maa der ogsaa være et Forhold mellem de Overordnede og de Underordnede i en Administration, som ikke kan sammenlignes med Forholdet mellem to frie Borgere, der staa ved Siden af hinanden. — Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger, hvorved han søgte at godtgjøre, at Embedsmændenes Stilling var overmaade god, og navnlig bemærkede han, at de havde det uhyre Fortrin fremfor enhver anden Mand i Landet, at deres Stilling var saa sikker. Har det ærede Medlem ret tænkt denne Sag igennem? Hvad siger han om de Mand, de militære Embedsmænd, der afbrydes i deres Embedsvilksheds midt i deres bedste Aar og affædiges paa Pension, idet de falde for Aldersgrændsen? Hvad siger det ærede Medlem om — hvad der meget vel kan tænkes under vore udviklede politiske Tilstande; i alt Fald har man det jo andre Steder —, at Folk affædiges af en eller anden politisk Grund, uden at der tages Hensyn til, hvorvidt de ere uden egentlig Skyld. Det er netop det store Fortrin her i Landet, at Sligt kan ikke ske nu, men Ingen kan sige, hvorledes det vil komme til at stille sig paa senere Stadier. — Det ærede Medlem begyndte sit Foredrag med en Bemærkning om, at han ikke saae, hvorfor ikke Soldaternes Lønning afskaffet ligesaa godt kunde staa paa Finantsloven som det Andet, der er foreslaaet optaget deri. Jeg svarer det ærede Medlem: Sa, der er ikke det Allermindste imod, at det kan gøres; men Grunden, hvorfor det ikke er taget med her, er, at der er to Love, som have været behandlede i begge Thing, og som nu ligge i Folkethinget, og forsaavidt der er Udsigt til, at Folkethinget angaaende dem kan komme til en Overenskomst med Landstinget, vil der Intet være simplere end blot at lade disse to Love løbe det sidste Stadium igennem. Det er af den Grund, at der i mit Forslag staa, at disse Love skulde optages i § 28. Det er altsaa, om man vil, flet ikke Andet end en ren Formsig, og bliver der ikke Enighed om disse to Love, skal der ikke fra min Side være Noget til Hinder for, at Beslutningen til Menige og Underforporeler optages direkte paa Finantsloven. Men det ærede Medlem vil vistnok erindre, at den Forbedring i Soldaternes Lønningvilkkaar, som har været paataent, og som man jo forresten har været enig om, indskrænker sig ikke alene til Lønninger, men ogsaa til an-

dre Postier, som findes nærmere betegnede i de af mig paapegede Love, som ligge i Folkethinget. Jeg siger altsaa, at det er ikke Regjeringens Mening i nogen Maade at ville lægge Hindringer i Veien for, at Soldaterne ligesaa vel som Embedsmændene skulde have Lønningstillæg.

Det ærede Medlem udtalte sig endelig om, at han ikke kunde forstaa, hvorfor Lønningstillæg ikke ligesaa godt kunde staa paa Finantsloven som paa en særlig Lov. Jeg siger: det kunne de ganske vist, men det kommer dog an paa, hvad Indhold de have. Jeg gaar ikke saavidt, som man har været tilbøielig til at gaa her, at jeg benægter at noget som helst Lønningstillæg kan staa paa Finantsloven. Det har jeg heller aldrig sagt; jeg har sagt, det kom meget an paa, om disse Lønningstillæg antage Karakter af Lønningsslove eller ikke; thi en Lønningsslov, større eller mindre Stykker af den, anser jeg for at være af den Slags Love, som ikke uden Fare kunne optages paa en Finantslov. Det er det, jeg har modfat mig til enhver Tid i det andet Thing, og det er det, jeg ogsaa vil modfatte mig, saa ofte det skulde blive foresøgt paany. — Det ærede Medlem her ligeoverfor (Johansen) var meget utilfreds med mine Udtalelser ved 1ste Behandling angaaende den gennemsejete Grundlov. Det er netop et af de Punkter, hvor der var Opfordring for mig til at give Svar paa Røttale; thi det ærede Medlem maa huske paa, at det er den Grundlov, hvorunder vi leve, og hvorunder vi virke, og at en æret foregaende Læser havde næsten klædt sig i Sorg over, at Grundlovsforandringen var flet, vilde kort sagt betegne den paa en Maade, som jeg ikke fandt var forsvarlig, og derfor imøbegit jeg ham saaledes, som jeg gjorde. — Det ærede Medlem for 9de Kreds vil altsaa ventelig nu have set, hvad Forskjel jeg gjør paa en speciel Lov og Finantsloven; thi det lader sig, naar man har nogen Erfaring, ikke negte, at saaledes som Forholdene faktisk, om end ikke retlig, stille sig, har Folkethinget et vist Præcedens gennem Finantslovens Behandling, som det mange Gange kan være meget vanskeligt for Landstinget og Regjeringen at stille sig imod, og derfor bør man være i høi Grad forsigtig med, hvilke Lovgivningsgjenstande man overhovedet finder det rigtigt at lade komme ind paa Finantsloven. Ved en speciel Lov vil det altid afhænge af Landstingets og Regjeringens egen Villie, om de — hvad de kunne gjøre uden at udsætte Landet for Vanskeligheder — ville lade denne eller hin specielle Lov komme frem, om de ville tage sig den Tid, der er fornøden for at overveje de Forhold, hvorom Loven handler, hvad der jo ofte ikke uden at medføre store Vanskeligheder vil kunne være Tilfældet, naar Læsen er om Finantslovens Behandling. Det er rigtigt, som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Andræ) sagde, at den er ganske sikkert et tvæagget Sværd, men det er